

TRECUT ȘI PREZENT PRIVIND ETIOPATOGENIA ȘI ANATOMIA PATOLOGICĂ ÎN SINDROMUL WATERHOUSE-FRIDERICHSEN (WF)

M. Angelescu, Gh. Marinescu Dinisvor, Inimioara Cojocaru

Clinica de Boli Infecțioase; Clinica Neurologică,
Universitatea de Medicină și Farmacie, București

Sindromul WF, descris la începutul secolului XX în meningococemia supraacută cu/sau fără meningită fulminantă, a fost atribuit, până în 1960 unei insuficiențe acute suprarenale. În acest sens pledează colecția de imagini clinice și histopatologice rezultată din cercetările lui Gh. Marinescu Dinisvor. După 1960, sindromul WF a fost atribuit coagulării diseminate intravasculare acute (CIVD) cu interesare majoră și a glandelor suprarenale. Indiferent de mecanismele fiziopatologice, probabil intricate, autorii demonstrează pe cazuistică recentă rolul benefic al heparinizării precoce și masive, care, alături de antibiotice și deșocare pot modifica prognosticul infaust al sindromului WF, nu numai în infecția meningococică dar și în alte septicemii grave cu stafilococ, pneumococ și bacili gramnegativi aerobi.